

בס"ד ט' סיון ה'תשע"ג
 הדלקת נרות - 19:13
 צאת השבת - 20:05
 רבנו תם - 20:58
 שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 671
 @ השבת לא אומרים "צדקתך".
 @ לא אומרים תחנון עד יום שלישי יב' סיון.
 @ סוף זמן "ברכת הלבנה" ביום חמישי כל הלילה.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

כפס"דין: "זוהי אישי" (שופטים יג')

פרשת מטות

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה להשתתף בסעודה הרביעית בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מלביימי הפרשה:

- ← מיפקד בני לוי ומשפחותם וחלוקת תפקידיהם.
- ← מצוות שילוח טמאים מן המחנה - שיהיה המחנה קדוש וראוי שתשרה בו שכינה.
- ← מצוות אשם גזילות - להסיר הרע מן המחנה אשר יביא למריבה וקטטה.
- ← דין הסוטה - להסיר הקטטה מן הבית.
- ← דין הנזיר - להסיר מלחמת האדם עם נפשו.
- ← ברכת כהנים - שפע ברכה כתוצאה מדבקות ההשגחה האלהית. אמנם, השיא מגיע רק לאחר העמל שבדרך: שלום פנימי, שלום הבית ושלום העם.

← פירוט קורבנות הנשיאים ביום חנוכת המזבח.
 "ואיש את קדשיו לו יהיו" (ה' י')
 פירש רש"י בשם מדרש אגדה: מי שמעבב מעשרותיו ואינו נותן, לו יהיו המעשרות, סוף שאין שדהו עושה אלא אחד מעשר שהייתה למודה לעשות. ויש לרמוז תיבות: ואיש את קדשיו, בגימטריא: המעבב מעשרותיו. (רבי ינון חורג)

"ונקה האיש מעון" (ה' ל"א)
 נקה - נוטריקון: נזיפה, קללה, תכאה. רמז לדברי חז"ל בגמרא (ערכין ט"ז) עד היכן מצוות תוכחה? יש אומרים עד נזיפה - שינוף בו חברו. יש אומרים - עד קללה שיקללנו חברו. ויש אומרים עד הכאה שיכנו חברו. זהו הרמז: ונקה האיש מעון - של חברו שהוכיחו ולא קיבל ממנו, אם הוכיחו עד שיעור נזיפה או קללה או הכאה לפי כל אחת מהדעות הנ"ל.

"כף אחת עשרה זהב מלאה קטורת" (ז' י"ד)
 "כף" בגימטריא: "מאה", רמז למאה ברכות. "אחת" כל אחת מאותם מאה ברכות, ששורה עשרה זהב וכמבואר במסכת חולין (פ"ז). אפשר לפרש את הפסוק: מלאה קטורת, הנהיר במאה ברכות זוכה לעשירות כפי שזוכים הכהנים על ידי הקטרת הקטורת כמבואר במסכת יומא שהקטורת משפיעה עשירות על מקטיריה. (רבינו אפרים)

"לברך את עמי ישראל באהבה"
 הכהנים מברכים קודם נשיאת כפיים: "... לברך את עמו ישראל באהבה". ובזוהר הקדוש כתוב שהטעם שאומרים "באהבה" הוא שכל כהן שאינו אוהב את עמו, או שעמו אינו אוהב אותו, לא ישא כפיו (שו"ע או"ח קכח יא' באר היטב). ואכן רש"י מפרש (במדבר ו כב), שיש לומר ברכת כהנים לא בחיפזון ולא בבהלה אלא בכוונה ובלב שלם.

"הקריב את קרבנו" (ז' י"ט)
 בכולם כתוב "קרבנו" וביששכר כפל לשון קרבן: הקריב את קרבנו. לפי ששכר יששכר היו ידועים בתורה כמו שכתוב: "ומבני יששכר יודעי בינה לעתים". אמרו חז"ל (מנחות ק"י) העוסק בתורה נחשב כמקריב קרבן ולכן נחשב כאילו הקריבו בו פעמים.
 "ברכך ה' וישמרך" (ו' כ"ד)
 יברכך ה' וישמרך - ר"ת בגימטריא: עשרים ושש כמניין שם הוי"ה ברוך הוא. וסופי תיבות ארבעים וחמש - בגימטריא: אדם. רמז לנו הכתוב שלפני שהאדם יברך את חברו, יקדים תחילה לברך את ה'. וכמו שרגילים קודם הברכה לומר: יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם (תהילים קי"ג) ואחר כך מברכים. וכיוצא בזה שמעתי את הגאון ר' שמעון חירארי שלפני שמברך מקדים לומר: יבורך שם אל עליון. זהו שסיים: ושמו את שמי - שם ה' על בני ישראל - קודם בני ישראל, וזה ואני אברכס על דרך מה שכתוב: "כי מכבדי אכבד" (שמי"א ה'). (אור משה)

"מכל הטאת האדם למעל מועל בה" (ה' ו')
 שני חטאים כלולים במעשה הגזילה: הנזק שגורם לחברו בכך שמחסיר ממנו, והחטא כלפי הקב"ה בכך שעובר על לא תגזול. זהו שכפלה התורה בלשונת: חטאות האדם - על החלק שבין אדם לחברו, למעול מעל בה' - על החלק שבין אדם למקום. (בעל שואל ומשיב)

"זאת חזכת המזבח ביום המשיח אתו" (ז' פ"ד)
 לימדתנו התורה דרכי מוסר: גם אחרי המשיח - על האדם להרגיש כמו ביום חנוכת המזבח. כדרך שאמרו חז"ל: כל יום יהיו בעיניך כחדשים (תנחומא). נהה כי כן, זהו יסוד העבודה: ההתחדשות, היפך המלומדה. (אדמו"ר מקוצק)
 "לעבוד עבודה" (ד, כג)
 בבני קהת נאמר "לעשות מלאכה", כי כשהם נשאו את הארון לא היה בכך עבודה, שכן "הארון נושא את נושאי". אבל נשיאת הקרשים של בני גרשון היתה עבודה ממש. (אור החיים)

פינת הניבים והפתגמים
ירד לטמיון = אבד, הלך לאבוד. טמיון = אוצר הממשלה.
דוגמה: שנות עבודה רבות השקעתי בבניית ספרייה, ולאחר שדלף הגשם, הפול ירד / יצא לטמיון.
מקור: אמר רב, בשביל ארבעה דברים נקסי בעלי בתים יוצאין לטמיון: על כובשי שכר שכיר, ועל עושקי שכר שכיר, ועל שפורקין על מעל צואריהן ונותנין על חבריהן ועל גשות הרוח, וגשות הרוח כנגד כלן [ספח דף כט, עמוד ב]. (ניבונכוו)

הסיו ממשול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.
 העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

יברך ה' וישמרך, יאר ה' פניו אליך ויהנך.
 ישא ה' פניו אליך וישם כף שלום (כב-כז).
 ישנם סודות עצומים שהקב"ה מבקש מהכהנים שיברכו את עם ישראל. וברכה זאת רק כהנים ששומרים על נשמתם הרוחנית שלא תיטמא, יכולים להיות כלי קיבול לברוך את העם בברכה זו. רש"י אומר: "אמור להם" שיהיו כולם שומעים ומרוכזים בברכה.
"יברכך": שיתברכו נכסך.
"וישמרך": שלא יבואו עליך שודדים ליטול ממונך, שהנותן מתנה לעבדו אינו יכול לשמרו מכל אדם, וכיוון שבאים לסטים עליו ונוטלין אותה ממנו אז מה ההנאה שיש לו במתנה זו, אבל הקב"ה הוא הנותן וגם השומר.
"יאר ה' פניו אליך": יראה לך פנים שחקות, ויאיר את דרכך בכל אשר תלך.
"יתן לך חן (ותמצא חן בעיני כל אדם)".
"ישא ה' פניו אליך": יכבוש כעסו.
"ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם". בשם המפורש. כלומר אסכים עם ברכת הכהנים.
 וכך היא התורה הקדושה מלאה בסודות ורק לאדם הפשוט הכל נראה מופשט שאין לו את השכל הרוחני והטהור להבין דבר מתוך דבר.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך
 יש לחסוך עד כמה שאפשר, 'במתן פקודות' וסירובים. אסור לגזור על הילד דבר מיותר וחסר חשיבות, או דבר שהוא לא יכול לעמוד בו, וכן אין לנו לסרב לדרישה בלתי מזיקה וחסרת חשיבות. אבל עלינו לדעת, שאם כבר צוינו ואסרנו עליו דבר מסוים מתוך התבוננות שהו לטובת חינוכו של הילד, עלינו לעמוד על כך בכל תוקף, גם אם הילד מפעיל הרבה לחץ, מפני שיותר אחד של מה בכך, טומן בחובו סכנה לעתידו של הילד. הילד פשוט לא ישלוט על רצונותיו, וכל דבר שהוא יתאוה לו, הוא יפעיל לחץ בכדי לקבלו גם אם הוא נתקל בסירוב, ויש לכך השלכות לבעיות משמעת ועקשנות, מול מחנכי, הוריי, ובכל חברה שימצא בה.
 כך, יש להרשות לילד כמה שאפשר, בתנאי שלא יסכן את טובתו המוסרית והגופנית. ולעולם אין לצוות עליו, או לסרב לו מתוך מצבי רוח אישיים שלנו שאין להם כל קשר לילד, וכן אין להרשות לו דבר שיהא עלינו לאסרו בעתיד. מי שמקפיד בדברים הללו מתוך הבנה, ירגיל את בנו - עוד מהגיל הרך לשלוט על רצונותיו ולרסן את יצרו. דברים אלו אפשר להתחיל כבר בשנה השניה או השלישית של הילד שאז מתחיל להבין קצת.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
 לרב אבישי והנה דמארי הי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור של מרן **עובדיה יוסף** שליט"א לרפואת והצלחת כל משפחתם. שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו באושר ובפרנסה טובה, ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה, וזיווג הגון **לילדיהם**. ולרפואת חיים **דמארי** בן כדיה הי"ו

ברכה והצלחה
לרביה ואירכי חובב
 על הסיוע לזיכוי הרבים. שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה, הקב"ה יאריך ימיהם בטוב וירון נחת מכל יוצאי חלציהם.

רפואה שלימה
לשבתאי מוסאי
 בן זליכה הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות עם רעייתו רחל בת ביבי מנב"ת.

"קול חן וקול סמ"
מזל טוב ואיחולים לבביים
למשיה ורחל עוקבי הי"ו
שלמה ובהיה עברי הי"ו
 לנישואי יצחק עם מעיין מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר.
"ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"

"קול חן וקול סמ"
מזל טוב ואיחולים לבביים
לאהרון וגביה ג'רפי הי"ו
סיימו גביה קינץ הי"ו
 לנישואי אברהם עם רוני מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר.
"ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"

ברכה והצלחה
יפה ושישה אריה
וכל ילדיהם הי"ו
 יהי רצון שיברוכו בבריאות ופרנסה טובה ושפע. שיצלחו בכל דרכיהם ומעשיהם ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות.

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם יגב" משדר בלויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של מרן הר"ח **עובדיה יוסף שליט"א** בבית הכנסת "**אוהל מועד**" בשעה **21:30**
 השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק** בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות "**מאפיית בית הלחם**"

ברכה והצלחה לידוננו
אפרים ויובי נסימי
 שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה, הקב"ה יאריך ימיהם בטוב ושנותיהם בנעימים וירון נחת מכל יוצאי חלציהם.

בריאות והחלמה איתנה:
 שבתאי מוסאי בן זליכה ואברהם הי"ו ציון נאמן בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו שבתאי מוסאי בן נהיית הי"ו גולשן באבאי בת מרים מנב"ת מרים נסימי בת זליכה מנב"ת לחולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

לע"נ העננה והצנועה **דינה שלומזדה ז"ל** בת עזרא ושרה שיחיו נפטרה יג' סיון ביום רביעי פקידת שנתה

לע"נ העננה והצנועה **גוהר סימן טוב הכהן** בת חתונגיאן ז"ל נפטרה ט' סיון ביום שבת פקידת שנתה

לע"נ הישר והצנוע **עזיז קשורי** בן יצחק ז"ל נפטר טז' סיון ביום שבת פקידת שנתו. יה"ר שימליץ טוב בעד ילדיו וכל משפחתו שיזכו לברכה והצלחה, בריאות ופרנסה טובה ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה.

חדש מסיבה לזיכוי הרבים
"מסורת" - כל בו לבית היהודי מכירת ובדיקת סת"ם ומגילות. מוצרי יודאיקה, סידורים ותשמישי קדושה. מכון ללימודי יהדות-סופרים, משגיחים, מוהלים, שוחטים. **חדש חדש - רפואה משלימה** ע"פ שיטת הרמב"ם. שבזי 3, יבנה. 08-6757677. **רחמים: 052-2492533**

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמת:

שרה אליאס בת מרגלית ז"ל ענת גרפי ז"ל בת יהודית שתחיה ג'והר קמרי בת טאוס ויצחק ז"ל שהי דוידזדה בת פרי ז"ל נורית דוידזדה בת שהי ז"ל שמעה עוקבי בת מורי חיים דנין ז"ל גמילה ברנס בת ברקנה ושמעון ז"ל

משה מוסאי בן זליכה ואברהם ז"ל יעקב עמרני בן רבקה וששון ז"ל שמעון שלומי ז"ל בן מרים שתחיה חיים נאמן בן מאלק ואהרון ז"ל שרלי שלום אליהו מטודי בן מרסל ז"ל דניאל אבנר נח בן עטיה ז"ל חיים גרפי בן אברהם ז"ל

לע"נ **מרדכי לארי ז"ל** בן שלמה ושרה הי"ו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

תאונת השבת

צביקה שרון היה חילוני עם מצפון. מעולם לא ביצע תחקיר מעמיק כדי לבחון את חביונות מצפוניו, אך די אם נספר לכם מה הוא אמר על עצמו: ”ובכן, אני פלורליסט, עם השקפת עולם שהכל נכון, הכל מותר, איש הישר בעיניו יעשה, אבל, שלא יפריע לאחרים. לי קשה כאיש עם מצפון (!!!) לקבל עוולות שעושה אדם לחברו”.

”נו”, היו שואלים חבריו, ”אתה אדון צביקה שרון יכול להגדיר לנו מה הן העוולות שמעוררות מדי פעם את מצפונך הטהור?”

וצביקה היה משיב ממרומי בטחונו העצמי: ”ודאי, פשוט הדבר שאסור לגנוב, לשקר, לשמוח לאיד. אבל ישנם גם מעשים רעים הנעשים בשוגג ועליהם גם קשה להבליג. כמו למשל נהג שעולה למכוניתו שתוי או עייף, ופוגע בילד שמשחק בשולי הכביש. אחד כזה צריך לנער אותו, להעניש אותו ולמרוט את נוצותיו, עד האחרונה שבהן. אם היה לו מצפון לנסוע ברכבו עייף או שתוי, אז אין לו מצפון. זה אומנם נעשה שלא בכוונה, אך יש במעשה סרך זדון הנובע מחוסר אחריות משוע... מגיע לו עונש חמור מאד מאד”. האמת ניתנת להיאמר, שצביקה שרון, 45, יועץ מס ותיק בעל שם טוב, היה נהג זהיר באופן יוצא מן הכלל. הוא שמר על כללי הזהירות על הכביש, כך שמעולם לא נתפס על מהירות גבוהה, או חציית קו לבן, וגם חגורת הבטיחות נטרקה על חזהו באומנות זריזה. פרפרטים! לא היו ולא נבראו. רק פעם אחת בקריירה תפס אותו שוטר בלי רשיון נהיגה. צביקה שכח את ארנקו בביתו, ולאחר שיחה מעמיקה עם השוטר בסיוע דמעה קטנה בזווית העין, קלט השוטר שמדובר בפדנט מן המעלה הראשונה, שזו עבירת התנועה הראשונה שלו. למותר לציין שהוא שוחרר מציפורני המשטרה עם טפיחה על השכם. מי כמוכם יודעים שכל התזות על המצפון הנקי, על הזהירות בדרכים והקפדה על כללי נהיגה טובה, יפים וטובים עד... תיכף נסביר עד מה...

ביום רביעי אחד לפני כשלוש שנים נעל צביקה שרון את משרדו מוקדם מן הרגיל. כאב שיניים טורדני לא מש ממנו, והוא החליט להגיע בדחיפות לרופא השיניים שמלווה אותו עוד מימי נעוריו, ד”ר שרגא פיק. הוא ירד לחנייה עם המעלית, ותוך שניות ספורות התניע את רכבו. הקליניקה של ד”ר פיק שכנה אחר כבוד בשכונת היוקרה ”דקלים”, מרחק 10 דקות נסיעה ממשרדו של שרון. מכונית היונדאי המהודרת יצאה מן הבניין ונעה לכוון הכביש הראשי. כאב השיניים קצת טשטש את צביקה שרון שנשך שפתיו ולחץ על דוושת הגז. מרחוק הוא הבחין בילד כבן 10 רוכב על אופניו סמוך למדרכה, ומפנה את ראשו מידי פעם שמאלה מתוך כוונה להיכנס לנתיב השמאלי בכביש המהיר. צביקה שרון האט ונתן לילד להיכנס לנתיב השמאלי, הילד הסיט את כידון אופניו שמאלה, אך כאן קרה הנורא מכל. גלגל האופניים הקדמי החליק על שלולית שמן והנער איבד שיווי משקלו והוטח ארצה. צביקה שרון לא הספיק לבלום ומכוניתו פגעה בילד בעוצמה. חריקת הבלמים לא הועילה. צביקה ההמום והמבוהל ירד מן הרכב וגילה את הילד עמרים טוניק טובל בתוך שלולית דם. תוך דקות הגיע אמבולנס, ואחריו ניידת.

חקירת המשטרה היתה קשוחה. רשיונו של הנהג הוותיק נטול העבירות נשלל ע”י המשטרה ל- 30 יום, עד למשפט הצפוי. צביקה היה שבור לחלוטין אבל לא משלילת הרשיון, אלא מהפגיעה האיומה בילד תמים על אופניו. אחרי שלושה ימים של הסתגרות בבית מבלי יכולת לקום מן המיטה, איתר מר שרון את בית החולים ושמע כי הילד עדיין מאושפז במחלקה לטיפול נמרץ. עמרים טוניק,

תלמיד כיתה ה בתלמוד התורה ”שערי יהודה” היה מחוסר הכרה מזה שלושה ימים, מצבו הוגדר קשה אבל יציב. בשעה שש בערב הוא נכנס למחלקה והבחין בבני משפחת טוניק האחים, האחיות וההורים אוחזים בידיהם ספרי תהילים וקוראים. צביקה שרון, החילוני עם המצפון, התיישב הרחק מהם על כיסא מרופד, ולא ידע מה לעשות עם עצמו. הוא חשש שאם יזדהה בפניהם הם יכעסו עליו ויבזו אותו, ונפשו לא בנויה עכשיו לבזיון הזה. הוא עצם את עיניו וזכר באותן שניות גורליות.

”אני רוצח”, הרהר ”אם היתה לי אחריות כנהג, הייתי חייב לשער בנפשי שעמרים עלול להחליק או לאבד שיווי משקל ולשמור מרחק רב יותר כדי לבלום. מה שברור שכאב השיניים גרם לי לטשטוש שבסופו של דבר גרם לתאונה המחרידה. אני אדם בלי מצפון, וחוסר אחריות מן המדרגה הראשונה. היה עלי להזמין מונית ולא לנסוע עם כאב שיניים ולהרוס חייה של משפחה שלמה... אוי אוי אוי צביקה שרון תתבייש לך!”. צביקה שרון מחה שתי דמעות קטנות והצטנף בכיסאו. זה נמשך שבוע ימים. אחיו הקטנים של עמרים טוניק, כבר הספיקו להכיר את מר שרון שעדיין לא הזדהה כנהג הפוגע. הם הביאו לו ספר תהילים ואמרו לו: ”כדאי לך לקרוא תהילים זה מבריא את החולים, וגם את החולה שלך...”. צביקה רצה לספר להם שהחולה שלו זה גם החולה שלהם, אבל הוא עדיין לא היה בשל לזה. הוא שלף את כיפתו המקומטת מן הכיס והחל ממלמל פסוקים שלא הכיר. בזווית עינו הוא קלט את גבי מלכה טוניק אוחזת סידור בידיים, עומדת מול דלת המחלקה ומתפללת, פניה היו שטופי דמע. ליבו של שרון נשבר בקרב, וכשהיא פנתה להתיישב הוא ניגש אליה. ”ערב טוב, גברת טוניק. שמי צביקה שרון, אני הנהג שפגע בבנך עמרים שיהיה בריא. אני ממש שבור, ואניני יודע כיצד לתקן את העוול שגרמתי לכם. אתם בוודאי כועסים עלי... סליחה. אבל אני מבקש ממך, כל מה שתרצו אתן לכם. כל מה שחסר לכם אשלים לכם. אני יודע שהדבר הכי חסר זה שעמרים יהיה בריא אבל זה לא בידי. אנא, אמרי לי מה אוכל לתת לכם ולהשקוט את מצפוני?”. גבי טוניק הביטה באיש השבור ואמרה לו ”חלילה מר שרון, אנחנו לא כועסים עליך כלל וכלל. עמרים שלנו נפצע וזה רצון השם... אנו חייבים להתפלל ולעשות הכל שיבריא, אך כעס או הקפדה עליך, אין בלבנו. כל שעושה הקב”ה לטובה הוא עושה, ולנו אין שאלות ולא טרוניות. קשה לנו, זה נכון, אבל אמונתנו חזקה מתמיד...”. ”אבל גבי טוניק?”, התחנן צביקה, ”מה אני יכול לעשות למענכם, מה אני יכול לעשות למען עמרים...”. ”אתה יכול לעשות למענו” לחשה גבי טוניק ”מחר שבת. אנא שמור שבת אחת למען רפואתו של עמרים בן מלכה, אולי הקב”ה יתמלא רחמים עליך, עליו ועלינו, והוא יבריא...”. צביקה שרון שמר שבת לשיטתו. לא נסע ברכב, לא הדליק אש, לא עישן. הוא הלך בליל שבת לבית הכנסת וכל יום השבת ישב על המרפסת וקרא תהילים. במוצאי שבת צלצול טלפון. על הקו נחשון טוניק אביו של עמרים: ”צביקה שבוע טוב, אני שמח לבשר לך שבמהלך השבת עמרים שלנו חזר להכרה... הו הו, ידידי תראה כמה השבת שלך חשובה וקדושה לבורא עולם”.

עיניו של צביקה שרון התמלאו דמעות של אושר. ”נחשון ידידי, אני נורא שמח שעמרים חזר להכרה, אבל אני, אני צביקה שרון גם חזרתי להכרה”.

לפני מספר שבועות חגג עמרים טוניק בר-מצווה. צביקה שרון מימן את רכישת הטלית והתפילין, וכמובן קיבל עליית שישי לתורה, וקרא את עלייתו עם כל דקדוקי הטעמים. והכל בזכות תאוונה אחת. תאונת השבת. (קובי לוי ”העתונאי”)